

UCHWAŁA NR 62
RADY DYDAKTYCZNEJ DLA KIERUNKU STUDIÓW: FILOLOGIA BAŁTYCKA,
FILOLOGIA KLASYCZNA I STUDIA ŚRÓDZIEMNOMORSKIE, FILOLOGIA
POLSKA, FILOLOGIA POLSKIEGO JĘZYKA MIGOWEGO,
KULTUROZNAWSTWO – WIEDZA O KULTURZE, LABORATORIUM PRAKTYK
TEKSTOWYCH, LOGOPEDIA OGÓLNA I KLINICZNA, PŁEĆ I SEKSUALNOŚĆ,
SLAWISTYKA, SZTUKA PISANIA, SZTUKI SPOŁECZNE

z dnia 24 lutego 2026 r.

w sprawie sprawozdania z hospitacji zajęć dydaktycznych
na Wydziale Polonistyki

Na podstawie § 68 ust. 2 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (Monitor UW z 2019 r. poz. 190 z późn. zm.), § 5 ust. 2 pkt 3 Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 186 z późn. zm.) oraz § 1 zarządzenia nr 20 Kierownika Jednostki Dydaktycznej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 14 listopada 2023 r. w sprawie zasad przeprowadzania hospitacji zajęć dydaktycznych na Wydziale Polonistyki (DWPL z 2023 r. poz. 143) Rada Dydaktyczna postanawia, co następuje:

§ 1§

Zatwierdza się sprawozdanie z hospitacji zajęć dydaktycznych na Wydziale Polonistyki prowadzonych w latach 2023/2024 oraz 2024/2025.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Dydaktycznej: *Ł. Książyk*

Załącznik do uchwały nr 62 Rady Dydaktycznej dla kierunków studiów: filologia bałtycka, filologia klasyczna i studia śródziemnomorskie, filologia polska, filologia polskiego języka migowego, kulturoznawstwo – wiedza o kulturze, laboratorium praktyk tekstowych, logopedia ogólna i kliniczna, płeć i seksualność, slawistyka, sztuka pisania, sztuki społeczne z dnia 24 lutego 2026 r.
w sprawie w sprawie sprawozdania z hospitacji zajęć dydaktycznych na Wydziale Polonistyki

HOSPITACJE ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH NA WYDZIALE POLONISTYKI UW

1. Zasady przeprowadzania hospitacji

Zasady przeprowadzania hospitacji zajęć dydaktycznych na Wydziale Polonistyki określa [zarządzenie nr 20](#) Kierownika Jednostki Dydaktycznej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 14 listopada 2023 r. w sprawie zasad przeprowadzania hospitacji zajęć dydaktycznych na Wydziale Polonistyki:

- Hospitacja ma charakter hospitacji koleżeńskiej.
- Celem hospitacji nie jest ocena sposobu prowadzenia hospitowanych zajęć, lecz wymiana doświadczeń dydaktycznych, służąca podnoszeniu jakości kształcenia na kierunku studiów.
- Hospitacje przeprowadzane są w cyklu dwuletnim.
- Harmonogram hospitacji na dany rok akademicki jest ustalany w zakładach.
- W ciągu dwóch lat hospitacje przeprowadza się na zajęciach dydaktycznych wszystkich osób prowadzących zajęcia dydaktyczne w obrębie danego zakładu.
- Hospitacji nie podlegają wszystkie typy zajęć prowadzonych przez pracownika – wybór zajęć hospitowanych powinien zostać ustalony kolegiąlnie w zakładzie.
- Zajęcia prowadzone samodzielnie przez doktorantów w danym roku akademickim podlegają obowiązkowym hospitacjom przez promotorów lub – po uzgodnieniu z promotorem – innych doświadczonych dydaktyków.
- Dokumentację z przeprowadzonych w danym roku akademickich hospitacji zajęć dydaktycznych przekazuje się kierownikowi jednostki dydaktycznej po zakończeniu danego cyklu kształcenia.

Pierwszy cykl hospitacji obejmował rok akademicki 2023/2024 oraz rok akademicki 2024/2025. O wyborze hospitowanych zajęć decydowali pracownicy, najczęściej odbywały się one w obrębie jednego zakładu lub instytutu.

Podczas hospitacji należało zwrócić uwagę przede wszystkim na:

- Zgodność treści zajęć z założeniami zawartymi w sylabusie.
- Przebieg zajęć, tj. opis działań podjętych przez prowadzącego i studentów, kontakt osoby prowadzącej zajęcia z grupą itd.
- Opis skuteczności zastosowanych metod dydaktycznych i doboru materiałów.
- Celowość i funkcjonalność zadanych pytań i postawionych problemów.
- Aktywność studentów (jeśli wymaga jej dany typ zajęć).
- Realizacja zakładanych efektów uczenia się (w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji).
- Wykorzystanie infrastruktury dydaktycznej.

- Przedyskutowane wnioski (wnioski należało sformułować wspólnie po przeprowadzeniu dyskusji o hospitowanych zajęciach).

2. Frekwencja

Do hospitacji przystąpiło:

- 22 pracowników Instytutu Filologii Klasycznej
- 26 pracowników Instytutu Języka Polskiego
- 49 pracowników Instytutu Literatury Polskiej
- 36 pracowników Instytutu Polonistyki Stosowanej
- 27 pracowników Instytutu Kultury Polskiej
- 26 pracowników Katedry Językoznawstwa Ogólnego, Migowego i Bałtystyki
- 25 pracowników Instytutu Sławistyki Zachodniej i Południowej

Pracownicy, którzy nie odbyli hospitacji do końca czerwca, mieli czas na uzupełnienie zaległych hospitacji do grudnia 2025 r.

Równolegle rozpoczął się kolejny cykl hospitacji, który obejmie rok akademicki 2025/2026 oraz 2026/2027.

3. Analiza odpowiedzi i wniosków

Pierwsza część arkusza – obserwacje

Osoby hospitujące zajęcia w większości nie miały zastrzeżeń co do zgodności treści zajęć z założeniami zawartymi w sylabusie ani do przebiegu spotkania, w skali całego Wydziału tylko w jednym arkuszu zakwestionowana została zgodność treści zajęć z sylabusem oraz ich przebieg. Osoby hospitujące zajęcia wysoko oceniały również skuteczność stosowanych metod dydaktycznych oraz celowość i funkcjonalność zadawanych pytań lub postawionych problemów, a ewentualne sugestie przekazywały zwykle podczas towarzyszącemu hospitacjom omówieniu zajęć, co potwierdzają odpowiedzi w sekcji „przedyskutowane wnioski”. Aktywność studentów zmieniała się w zależności od grupy i rodzaju zajęć, natomiast hospitujący zwracali uwagę na sposoby angażowania studentów w zajęcia. Wykorzystanie infrastruktury dydaktycznej było adekwatne do specyfiki przedmiotu, lecz pojawiło się kilka postulatów o przegląd lub unowocześnienie sprzętu udostępnianego do celów dydaktycznych. Na wszystkich zajęciach zrealizowane zostały zakładane efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. W większości hospitowane były zajęcia zakładające kontakt prowadzącego z grupą, tj. ćwiczenia, konwersatoria i warsztaty, choć pojawiło się kilkoro zajęć wykładowych.

Przedyskutowane wnioski (wnioski należało sformułować wspólnie po przeprowadzeniu dyskusji o hospitowanych zajęciach)

W części arkuszy hospitacji odpowiedzi w sekcji „przedyskutowane wnioski” były lakoniczne lub ograniczały się do stwierdzenia, że osoba hospitująca zajęcia nie widzi potrzeby wprowadzania żadnych zmian, a w niektórych arkuszach pojawiły się opisy wniosków podsumowujące omawiane na zajęciach zagadnienia. Jednak w większości wypadków, zgodnie z założonym celem, hospitacje stworzyły okazję do wymiany

doświadczeń dydaktycznych, o czym świadczą sformułowane przez pracowników wnioski z przeprowadzonej po zajęciach dyskusji.

Najczęściej poruszonym zagadnieniem była kwestia aktywizacji uczestników zajęć, szczególnie w grupach niezaangażowanych, o dużych różnicach poziomu studentów czy w grupach, w których znalazły się osoby wymagające specjalnych dostosowań. W kontekście zajęć ogólnouniwersyteckich mowa była o metodach moderowania dyskusji uczestników z różnych kierunków studiów. Omawiane były strategie dydaktyczne, zarówno dobre praktyki związane z moderowaniem dyskusji oraz reagowaniem w nieoczywistych sytuacjach, jak i sposoby budowania odpowiedniej dynamiki zajęć (zachowanie właściwych proporcji między metodą podawczą a aktywizacją studentów przy jednoczesnym uwzględnieniu ich potrzeb). W przypadku zajęć o charakterze wykładowym mowa była również o doborze materiałów na zajęcia oraz prezentacji treści w sposób atrakcyjny i pozwalający na utrzymanie skupienia uczestników wykładu.

Innym wyzwaniem dydaktycznym, na które najczęściej zwracano uwagę w czasie omawiania wniosków z hospitacji, jest kwestia zmiany poziomu wiedzy i kapitału kulturowego osób rozpoczynających studia, co w dużej mierze wymusza zmianę nastawienia i niekiedy sposobu nauczania. Szczególnie wyraźnie widać to w przypadku zajęć dla pierwszego roku studiów pierwszego stopnia, w tym przede wszystkim zajęć literaturoznawczych. W czasie rozmów towarzyszących hospitacjom zastanawiano się nad źródłami i rodzajami problemów z przyswajaniem wiedzy przez studentów oraz zwracano uwagę na konieczność uwzględniania i omawiania kontekstów ważnych dla danej dziedziny (np. filozoficznych, społecznych, historycznych, popkulturowych). Coraz wyraźniejsza staje się konieczność szczególnego nacisku na kształtowanie u osób studiujących – wydawałoby się, że oczywiście – umiejętności krytycznego myślenia, w tym dostrzegania zależności między różnymi tekstami, zjawiskami czy kolejnymi epokami. W dyskusjach omawiano również możliwości, jakie daje nowoczesne podejście zarówno metodyczne, jak i metodologiczne, a także urozmaicanie zajęć przez zapraszanie praktyków/specjalistów.